

ЧОМУ ПОТРІБНО ПОСТИТИ?

Необхідно постити, тому що:

☞ постячи, людина вправляється у чеснотах, починає краще розуміти, що для її повноцінного життя і щастя потрібно насправді набагато менше від того, що вона реально посідає чи чого прагне;

☞ постячи – відмовляючись від вживання м'ясних та молочних страв та задовольняючись найнеобхіднішим, людина перестає бути «хижаком» по відношенню до всього створіння, яке «очікує нетерпляче виявлення синів Божих» (Рим 8, 19), а тому повертає собі високий статус «відповідально-го управителя усім Божим створінням»;

☞ постячи, в людини загострюється відчуття справедливості, тому вона починає із належною повагою ставитись до всіх, у тому числі й до природи;

☞ постячи, людина починає бачити тісний взаємозв'язок між своїм способом життя та станом навколишнього середовища;

☞ постячи, людина стає здатною думати про прийдешні покоління та починає поважати їх право на чисте довкілля, природні ресурси й повноцінне життя;

☞ постячи, людина починає бути вдячною Богові за всі Його дари й разом з усім створінням прославляє Творця;

☞ постячи, людина стає здатною бережливо та трепетно користуватися всіма Божими дарами – природними ресурсами;

☞ постячи, людина витісняє зі свого серця споживацький спосіб думання і стає солідарною із потребуючим ближнім, чинячи по відношенню до нього діла милосердя.

Милостиня (діла милосердя). Чинячи діла милосердя нашим потребуючим ближнім, ми робимо ніщо інше як те, що виявляємо Богові нашу вдячність за отримані добродієння й ви-

знаємо, що всі блага, які отримуємо та якими володіємо, належать Господеві, тому ми віддаємо їх Йому назад через нашу допомогу ближньому.

ЩО ОЗНАЧАЄ ЧИНИТИ ДІЛА МИЛОСЕРДЯ?

Діла милосердя – це:

☞ дозволити Отцю Небесному, щоби Він через нас торкнувся Своєю люблячою рукою потребуючого ближнього;

☞ допомогти потребуючому реально повірити в Боже Провидіння та довіритись йому;

☞ стати посередником відновлення справедливості;

☞ повернути кожному Божому дару – природному ресурсу його цінність і справжнє призначення;

☞ стати посередником відновлення гармонії між усім створінням та гарантом його збереження;

☞ мудро та помірковано використовувати Божі природні дари;

☞ зменшувати негативний вплив щоденного життя на навколишнє середовище: обмежувати споживацькі апетити, уникати марнування енергії, тепла, води та інших природних ресурсів.

В часі посту людина починає краще розуміти, що «секрет щастя» полягає у тому, щоби навчитися користуватися тими дарами, які в конкретний момент Господь посилає і вміти щедро ділитись ними з потребуючими.

Бюро УГКЦ з питань екології

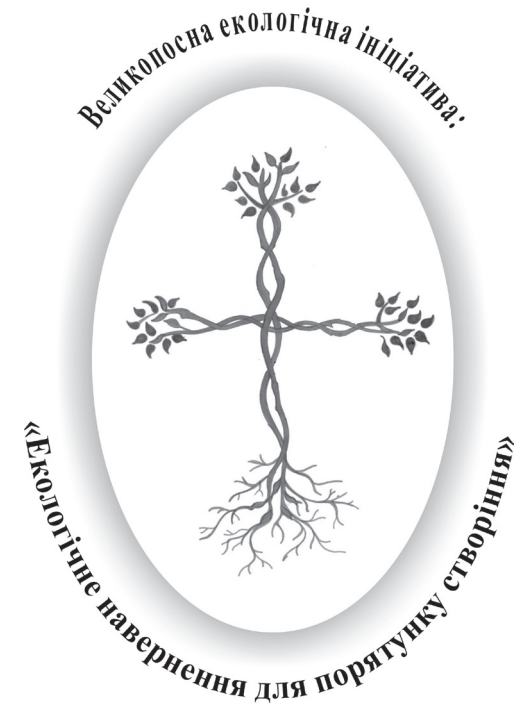
вул. Гарбарська, 22, 76019, Івано-Франківськ

Тел. 034 274 14 50. Моб. 097 983 16 80

E-mail: ekoburougcc@ukr.net

Інтернет: www.ecoburougcc.org.ua

Бюро Києво-Галицького
Верховного Архієпископства УГКЦ
з питань екології

ВЕЛИКИЙ ПІСТ –
подорож до Воскресіння
в гармонії
з усім створінням!

2015 р. Б.

Що таке піст?

Чи він взагалі потрібен?

Яким він повинен бути?

Як правильно постити?

Ці та інші питання цікавлять кожного християнина в часі Великого Посту.

Великопосна екологічна ініціатива «Екологічне навернення для порятунку створіння» має за мету показати, що сприймати піст виключно як час суцільних відмов, заборон, непосильних та важких релігійних практик і накладених Церквою тягарів є помилкою!

Великий піст – це час підготовки до Врадисного Бенкету цілого створіння Божого – Воскресіння, під час якого сам Творець зізнається у любові своєму створінню!

Великий піст – це час посиленої молитви, посту та діл милосердя, тому слід використати цей Богом благословенний час так, щоби він був наповнений глибокими почуттями та ділами натхненними любов'ю до Бога, до наших ближніх і цілого створіння.

Оскільки метою посту не є піст заради самого посту, а глибоке покаяння і кардинальне навернення до Бога, то слід провести його так, щоби, стоячи в присутності Божій, цілим своїм еством відчувати потребу навернення і випросити в Господа ласку покаяння. Молячись, постячи і милосердно ставлячись до всього створіння, людина стає здатною увійти в тісний зв'язок зі своїм Творцем, Який привідкриває, очищеній від усієї суєти й гріховності душі, Таємницю Створення і Відкуплення.

«Рятівна Тріада»:

Молитва – Піст – Милостиня

Кожен, хто вирішує пуститись у захоплюючу подорож під назвою «Великий піст», повинен пам'ятати, що в духовному житті існують свої певні неписані закони динаміки входження у живе спілкування з Богом: у молитві людина починає пізнавати себе, віднаходячи своє місце серед створіння Божого; після чого її воля стає здатною зробити ряд відречень на користь Царства небесного, кажучи низку радикальних «ні» гріхові; і лише тоді, в міру очищення подвигами і молитвою, людина починає бути спроможною щиро чинити діла милосердя по відношенню до усіх учасників життєвої мандрівки, включно з Божим створінням – природою.

МОЛИТВА. Справжній піст починається з молитви, в ній проходить і нею закінчується! Піст розпочинається з лагідної та невимушеної ініціативи самого Творця тоді, коли Господь у людському серці Духом Своїм Святим запрошує людину пуститись у непросту мандрівку Святою Чотирнадцятницею, під час якої Бог як люблячий Батько через свого Сина розпочинає живий діалог зі своїм створінням у Святому Дусі.

Чому важлива молитва?

Насамперед тому, що у молитві відбувається процес самоідентифікації людини, а це означає, що:

в інтенсивній живій молитві зранена людська душа входить в інтимне спілкування зі своїм Творцем, Який відкриває людині правду

про себе саму й привідкриває їй таємниці сотвореної дійсності, за яку людина, як «вінець створіння», несе відповідальність;

у приватній молитві людина доходить до розуміння, що її повноцінне християнське життя можливе лише в Христі, а тому участь у святих Тайнах є життєво необхідною;

у молитві людина починає дивитись на все навкруги по-божому, очима самого Творця, і тому стає здатною бачити те, що «матеріальними очима» побачити неможливо;

людина починає усвідомлювати свою відповідальність за своє життя, за життя та здоров'я своїх сучасників і прийдешні покоління;

у молитві людина мобілізує всі необхідні сили для продовження творчого Божого плану – спасіння всього створіння;

перебуваючи у спілкуванні з Богом, людина віднаходить своє місце серед створіння і разом з ним починає прославляти Його як Творця і Спасителя всього;

у молитві приходиться розуміння всього, що стоїть на перешкоді уподібнення людської душі до свого Архетипу, і тому через піст та діла милосердя людина очищається від всього зайвого.

ПІСТ – це час стриманості, час, коли людина своєю волею усвідомлено каже «ні» ряду своїх нижчих потреб, відмовляючи собі в тій чи іншій їжі, послугах та надмірних бажаннях, щоби стати здатною сказати радикальне «ні» гріху, пристрастям та всьому злому – всьому тому, що руйнує створену в Христі дійсність.